

نکته‌هایی از معارف حسینی

دکتر محمد حسین مردانی نوکنده

در کتاب /بصار العین فی انصار الحسین، نکاتی در مورد عاشورا و پیرامون آن آمده است که به سبب اهمیت، مواردی از آنها را بیان می‌کنیم.

مردان قبیله بنی اسد، بدن‌های مطهر شهدای کربلا را به خاک سپردند

زمانی که ابن سعد، مردگان خود را به خاک سپرد و دستور حمل سرهای مطهر را اسیران را به کوفه صادر کرد، گروهی از قبیله بنی اسد، به نزد شهدای بی سرمه خاک و خون افتاده آمدند و امام حسین علیه السلام را به خاک سپردند و فرزندش علی اکبر را نیز در پایین پا شریف آن حضرت و ابوالفضل علیه السلام مقداری دورتر، در همان جایی که به شهادت رسیده بود، دفن کردند و دیگر شهدا را دسته جمعی به خاک سپردند.

امور دنیایی نمی‌تواند مانع از این باشد که ائمه معصومین علیهم السلام نتوانند به وظایف خود برسند، به همین سبب، آن گروه از قبیله بنی اسد می‌گویند، وقتی مشغول به نمازو و کفن و دفن شهداء شدیم، سواری با روی پوشیده، به نزد ما آمد و کارهای مربوط به دفن را انجام داد و به جز دفن سید الشهداء و ابوالفضل عباس علیه السلام، در دفن دیگر شهداء از ماقمک خواست و آن شخص به طور قطع امام سجاد علیه السلام بوده است.

سرهایی که بعد از شهادت، از بدن جدا شدند

تمام شهادی که در رکاب امام حسین علیه السلام به شهادت رسیدند، به دستور ابن سعد،



سرهایشان از بدن شان جدا شد مگر سرد و شهید: یکی نوزاد شیرخوار، حضرت علی اصغر که بعد از شهادتش، توسط امام حسین علیه السلام با قبری که به وسیله شمشیر حفر کرده بود، دفن شد و دیگری سر حربن یزید ریاحی که قبیله بنی تمیم مانع از قطع شدن سراو شدند و بدن او را بعد از شهادت، از آن منطقه دور کردند، همان‌گونه که امروزه قبر حربن یزید ریاحی چندین کیلومتر از حرم مطهر امام حسین علیه السلام فاصله دارد. همچنین دشمنان اهل بیت علیهم السلام، سر مسلم بن عقیل و هانی بن عروه را هم که قبل از عاشورا به شهادت رسیده بودند، به شام نزد یزید فرستادند.

کسانی که داوطلبانه به سپاه امام علیه السلام پیوستند

تعدادی از یاران امام حسین علیه السلام از ابتدا قصد پیوستن به آن حضرت را نداشتند و در بین راه یا در همان کربلا به ایشان پیوستند. عده‌ای از آن یاران، بدون خانواده از سپاه دشمن به لشکر امام علیه السلام ملحق شدند ولی سه نفر از ایشان، جناده بن حارت سلمانی، عبدالله بن عمیر کلبی و مسلم بن عوسجه به همراه خانواده خود به لشکر امام حسین علیه السلام پیوستند.

اصحاب پیامبر صلوات الله عليه وآله وسلام که در رکاب امام حسین علیه السلام به شهادت رسیدند

در روز عاشورا پنج نفر از صحابه رسول خدا صلوات الله عليه وآله وسلام، انس بن حارت کاهلی، حبیب بن مظاہر اسدی، مسلم بن عوسجه اسدی، هانی بن عروه مرادی (که قبل از عاشورا و در راه دفاع از امام حسین علیه السلام به شهادت رسید) و عبدالله بن بقطر حمیری نیز در رکاب سیدالشهداء علیه السلام بودند و همگی به فیض شهادت نایل آمدند.

غلامانی که در روز عاشورا شهید شدند

درواقعه عاشورا، پانزده غلام حضور داشتند که همگی در رکاب امام حسین علیه السلام شهید شدند. اسامی این غلامان عبارتند از: نصر و سعد دو غلام امام علی علیه السلام، منجح، غلام امام حسن علیه السلام، اسلم و قارب، غلامان امام حسین علیه السلام حارت غلام حمزه، جون غلام ابوذر،

رافع غلام مسلم ازدی، سعد غلام عمر صیداوی، سالم غلام بنی مدینه، سالم غلام عامر عبدي، شوذب غلام شاکر، شبیب غلام حارت جابری، واضح غلام حارت سلمانی و سلیمان که غلام امام حسین علیهم السلام بود و در بصره به شهادت رسید.

کسانی که روز عاشورا بعد از امام حسین علیهم السلام به شهادت رسیدند

چهار نفر از شهدای کربلا، بعد از آن حضرت به شهادت رسیدند:

۱) سوید بن ابی مطلاع که به واسطه ضربه‌ای که برا وارد شده بود، بیهوش افتاد و زمانی که به هوش آمد، متوجه شد که امام علیهم السلام، به شهادت رسیده است و به طرف دشمن حمله کرد و شهید شد. ۲) سعد بن حارت و برادرش ابوالحتوف بن حارت نیز در کنار امام علیهم السلام بودند تا این که آن حضرت به شهادت رسید و زمانی که صدای ناله زنان و کودکان را شنیدند، به جنگ رفته و به شهادت رسیدند. ۳) محمد بن ابی سعید بن عقیل که در کربلا هفت سال داشت و پس از شهادت امام حسین علیهم السلام در حالی که گوشواره به گوش داشت واژرس، به این سو و آن سونگاه می‌کرد، چوبه خیمه را بدست گرفت و در پیش مادرش به سوی دشمن شتافت و توسط هانی بن ثبیت به شهادت رسید.

کسانی که بر اثر جراحات واردہ در جنگ عاشورا، پس از آن واقعه شهید شدند

دونفر از یاران امام حسین علیهم السلام که در جنگ عاشورا زخم زیادی برداشتند به طوری که بر اثر همان جراحات واردہ، از دنیا رفته‌اند. یکی از یاشان، سوارین منعم نهمی که اسیر شد و بعد از شش ماه بر اثر همان زخما، به شهادت رسید و دیگری موقع بن شمامه صیداوی که اسیر و به منطقه‌ای به نام «زاره» تبعید شد و یک سال بعد، از دنیا رفت.

کسانی که در عاشورا، به همراه پدرشان شهید شدند

هفت نفر در کربلا به شهادت رسیدند، در حالی که پدرانشان نیز در آنجا حاضر بوده و به فیض شهادت نائل آمدند.

آن هفت نفر عبارتند از علی بن الحسین (علی اکبر)، علی اصغر، عمر بن جناده، عبدالله بن یزید، عبیدالله بن یزید، عائذ بن مجتمع و عبدالرحمن بن مسعود. عبدالله و محمد، فرزندان مسلم بن عقیل نیز در کربلا شهید شدند در حالی که پدرشان پیشتر در کوفه به شهادت رسیده بود. عمار بن حسان طائی نیز در کربلا در رکاب امام حسین علیهم السلام به شهادت رسید، در حالی که پدرش در جنگ صفين در رکاب امام علی علیهم السلام به درجه رفیع شهادت رسیده بود.

برادرانی که در روز عاشورا شهید شدند

حضرت ابوالفضل، عثمان، جعفر، ابوبکر و عبدالله به همراه حضرت امام حسین علیهم السلام شش برادر از بنی هاشم بودند. البته از برادران بنی هاشم، غیر از آنها نیز بودند: ابوبکر، قاسم و عبدالله از فرزندان امام حسن مجتبی علیهم السلام مسلم، عبدالرحمن و جعفر از فرزندان عقیل بن ابی طالب، علی اکبر و علی اصغر از فرزندان امام حسین علیهم السلام. از غیر بنی هاشم نیز قاسط، کردوس و مقطسط که از فرزندان زهیر تغلبی برادرانی بودند که در کربلا حضور داشتند. ابراهیم و محمد نیز دو برادر بودند که فرزندان مسلم بن عقیل نامیده می شدند و به این افراد عون و محمد را نیز می توان اضافه کرد که دو فرزند عبدالله بن جعفر طیار بودند. عبدالله و عبیدالله و عبیدالله که فرزندان یزید عبدی بودند نیز در روز عاشورا شهید شدند. عبدالله و عبیدالرحمن فرزندان عروه غفاری؛ نعمان و حلاس فرزندان عمرو راسبی؛ سعد و ابوالحروف فرزندان حارث انصاری و مالک و سیف جابری دو برادر از طرف مادری بودند که همگی در روز عاشورا شهید شدند.

کسانی که در کربلا شهید شدند و مادرشان در خیمه بود

نه نفر در کربلا به شهادت رسیدند به طوری که مادرشان در خیمه ها حضور داشتند.

- ۱۲۸ اول: علی اصغر، که مادرش رباب، همسر امام حسین علیهم السلام بود.
- دوم: عون بن عبدالله بن جعفر طیار که مادرش زینب کبری علیهم السلام بود.
- سوم: قاسم بن حسن علیهم السلام که مادرش رمله در خیمه بود.



چهارم: عبدالله بن حسن علیه السلام که مادرش دختر شلیل بجلیه بود.

پنجم: عبدالله بن مسلم که مادرش رقیه دختر امام علی علیه السلام بود و در خیمه حضور داشت.

ششم: محمد بن ابی سعید بن عقیل که خردسالی هفت ساله بود و مادرش هم در کربلا حضور داشت.

هفتم: عمر بن جناده که مادرش به او دستورداد، برای یاری امام حسین علیه السلام بجنگد.

هشتم: مادر عبدالله کلبی که در آن واقعه حضور داشت.

نهم: علی بن الحسین علیه السلام (علی اکبر) که مادرش لیلا در خیمه حاضر بود.

